

нѣднсе да отиди на бой, предъ да може сынъ мѹ еще да лепечи (брашолови) сладко-то име на баща си. А княгиня-та, една благородна госпожа, остана сама въ палата съ любезно то си Генрихче, което въ отсъствието бащино си, остана само ѹтѣшеніе на майка си, и само нейно вниманіе въ ѹединеніе-то си.

Та се реши съвсѣмъ въ доброто мѹ възпитаніе да се придаде, и често е призовавала въ молитвѣтъ си минутѣтъ, въ които щеше отиде да писрѣшне съпрѹга си, и да го види че милова съ отеческо милосърдіе нѣжното си чадо.

Една вечеръ, като стоеше въ кѣщи, и държеше дѣтето на колѣнетѣ си, Маргарита доде предъ нея и щеше да зарадва дѣтето, като мѹ показваше цѣѣта, предъ малко набрани. Дѣте-то са ѹхнали и прострѣ рѣчичкитѣ си да ги ѹлови. А майка мѹ като го глѣдаше съ нѣжностъ,